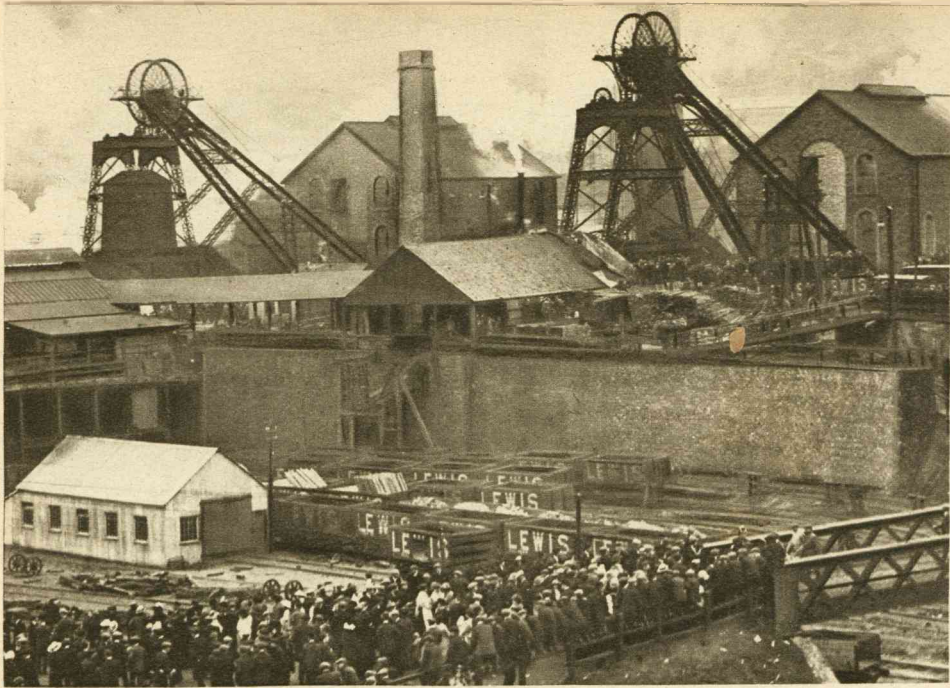

OVERZICHT VAN DE BRANDENDE MIJN.

DE MIJNRAMP IN WALES.

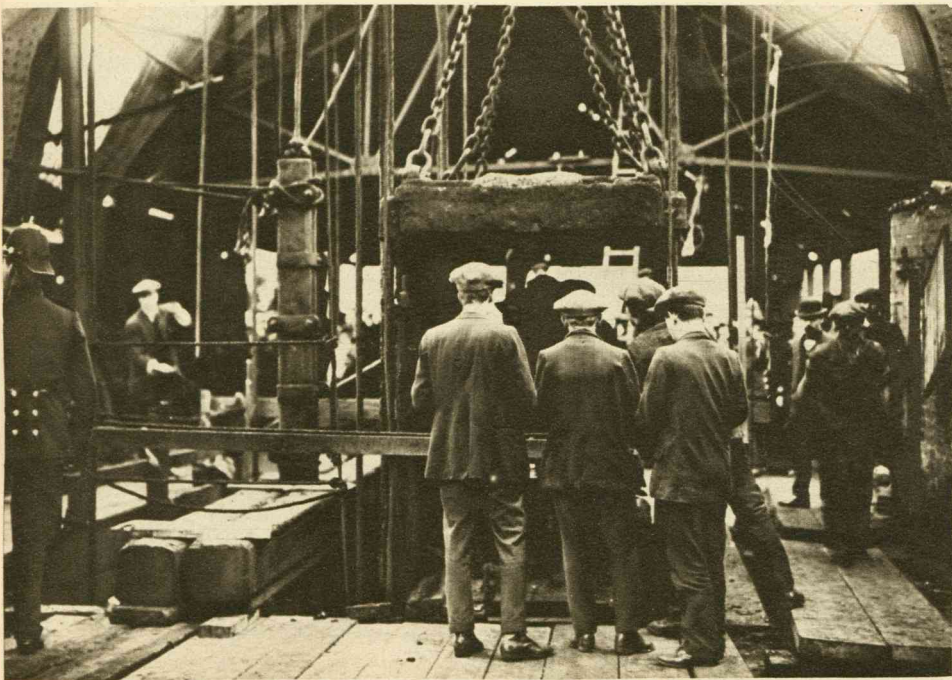

nkele dagen geleden maakten de couranten melding van een ongeluk, dat in onze mijnen heeft plaats gehad, doch gelukkig zonder ongevallen is afgelopen; erger is evenwel de vreeselijke mijnbrand, die in Zuid-Wales te Senghenydd bij Cardiff heeft plaats gehad.

Terwijl een 900 mijnwerkers in de mijnen aan het werk waren, werd er om 8 uur een vreeselijke ontploffing gehoord, welke zoo hevig was, dat de machine-gebouwen aan den ingang van de mijn weg geslingerd werden en een man, die op eenigen afstand daarvan stond, het hoofd van den romp geslagen werd.

Uren ver in den omtrek werd de vreeselijke slag gehoord waardoor men begreep, dat er een ontzettende ramp had plaats gehad.

Natuurlijk haastte de geheele bevolking van het mijn-district zich naar den ingang

EEN REDDINGSBRIGADE KEERT TERUG.

van de mijn. De aangrijpende tooneelen welke zich daar onder de vrouwen en bloedverwanten der mannen, die daar beneden werkzaam waren geweest, afspeelden, laten zich niet beschrijven.

De deskundigen zagen direct den toestand zeer ernstig in en er werd gevreesd, dat slechts weinigen er het leven zouden hebben afgebracht; ieder herinnerde zich de ramp, die 24 Maart 1901 in dezelfde mijn had plaats gehad, waarbij 83 man door een ontploffing het leven verloren en slechts één gered werd.

Men was er evenwel dadelijk van overtuigd, dat deze ramp zeker de vorige zou overtreffen en dat dit een der ergste zou zijn, die ooit de mijn-districten van Zuid-Wales hebben getroffen.

Uit den omtrek van Cardiff snelden zoo spoedig mogelijk redding-brigades, doctors en ambulances toe om hulp te verleen en dadelijk werden er mannen gevonden om in de mijn af te dalen.

Omstreeks tien uur daalde de eerste brigade onder bevel van den directeur der mijn, den Heer Shaw, daarin af.

Met verbazingwekkenden spoed werden ongeveer 400 mannen (bijna de helft van het aantal dat in de mijn werkzaam was), levend boven gehaald.

De begroetingen tusschen echtgenooten en kinderen waren werkelijk hartroerend; tranen veranderden bij sommigen plotseling in groote vreugde, doch anderen voelden, bij hun teleurgestelde verwachtingen het leed, natuurlijk nog meer.

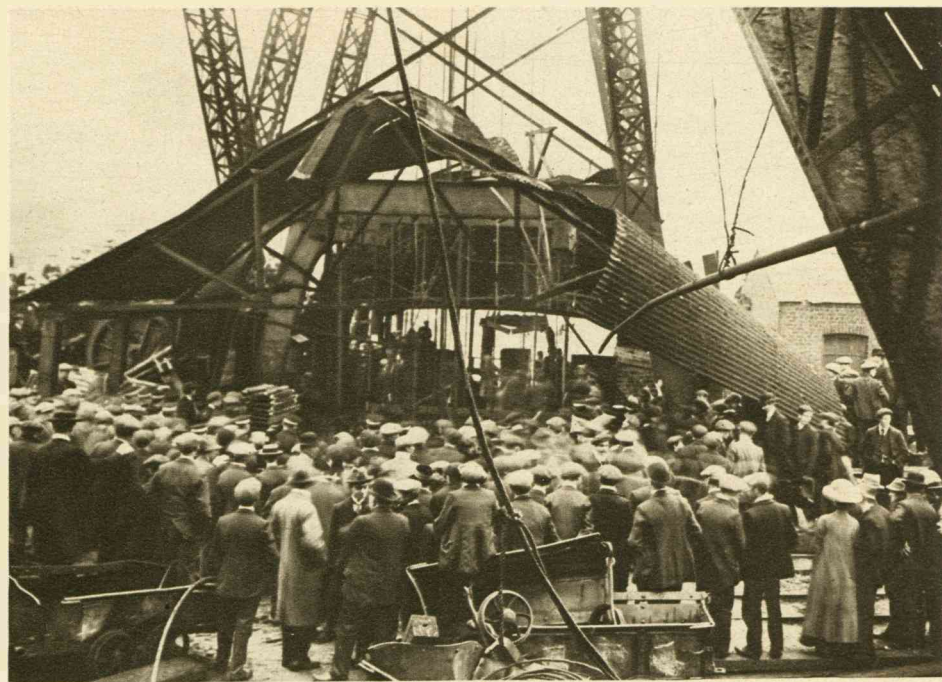
Onderwijl werd het reddingswerk voortgezet, doch de dappere mannen stuitten op groote bezwaren.

Het bleek onmogelijk meer dan 30 Meter in den grond af te dalen en de weg werd versperd door een muur van vlammen, waarachter zich nog 400 menschen, dood of levend bevonden.

Voor dien muur waren ook al eenige dooden en vreeselijk verminkten gevonden.

Al het beschikbare water werd in de vlammen geworpen, doch in stede deze te doen verminderen, verwekte dit een ontzettende rook en Colonel Peurson de opzichter van de mijnen deelde als zijn meening mede, dat op dat oogenblik het blusschen slechts de doodenlijst zou kunnen vergrooten; redding was niet te brengen.

Gestadig werden lijken, onherkenbaar verkoold naar boven gebracht, en den geheelen middag liepen vrouwen af en aan in de verwachting hunne echtgenooten te herkennen, maar slechts zelden wisten zij bij het weggaan meer dan bij het komen.

DE MENSCHENMASSA AAN DE SCHACHT OP BERICHTEN WACHTEND.

Daarna probeerde men met verschillende chemicaliën het vuur te bestrijden en om vijf uur werd gemeld, dat twee vuurhaarden gedoofd waren.

De hoofdingang evenwel was nog slechts door een vuurzee te bereiken en daar was de grootste ellende.

Er werd besloten om een zoo groot mogelijk gedeelte van de mijn door zware deuren af te sluiten om zoodoende de trekking van de lucht te doen ophouden.

Eindelijk was den volgenden ochtend het vuur in zooverre gedoofd, dat men met het bergen van de lijken een aanvang kon maken.

In het geheel zijn bijna 500 menschen gered, terwijl het aantal verongelukten nog niet precies is te bepalen.

Onze foto's geven een klein idee van de verwoesting, die de ontploffing heeft aangericht en toonen tevens de enorme belangstelling in de droeve gebeurtenis.

VERVOER VAN EEN ONHERKENBAAR VERKOOLD LIJK.